

BIBLICKÉ ÚKOLY

IV. čtvrtletí 1926.

Dílo apoštolů

„A oni vyšedše, kázali všudy a Pán jim pomáhal, a slova potvrzoval znamením, kteráž je doprovázela.“

Marek 16, 20.

Dary 13. soboty (25. prosince) určeny jsou pro Čínu. Přebytek dostane hlavní škola ošetrovatelská.

Vydavatel a nakladatel:
ADVENTNÍ NAKLADATELSTVÍ
V BRNĚ-KRÁLOVĚ POLI.

POZNÁMKA: Těm bratřím a sestrám, kteří umí německy, bude dobrou pomůckou ke studování těchto úkolů kniha: „Das Wirken der Apostel“, kterou lze dostati v nakladatelství. Uvádíme proto na mnoha místech, kterou stránku v oné knize mají čísti. „Wirken der Apostel“ strana... odstavec... uvádíme takto: (W. A. s. ... od...)

1. úkol. — 2. října. Zač. sob. 17.39.

Nanebevstoupení Ježíšovo.

Skutkové 1.

Úvod.

Po svém vzkříšení puloval Ježíš ještě čtyřicet dní na zemi. V té době zjevil se několikrát svým učedníkům, vysvětloval jim Písma a připravoval je na práci, která je očekávala. Nanebevstoupení stalo se blízko Betanie na hoře Olivetské. Místo, kde bylo shromážděno 120 učedníků, byla vrchní síň jednoho domu v Jerusalemě.

Otázky a poznámky.

1. Která základní myšlenka vine se všemi kapitolami Skutků apoštolských?

Co praví Pán svým učedníkům (Skł. 1, 8): »Budete mi svědkové v Jerusalemě, i ve všem Judslvu, i v Samaří, a až do posledních končin země« — to jest náš jednotný předmět. Silou Ducha svalého pomazané, plodné a působivé svědectví apoštolů, z Jerusalema až do končin země, nebo poskup cirkve Kristovy: od Židů ku pohanům, z Jerusalema do Říma, to jest obsah Skutků apoštolů. Avšak jen proto je to svatá, Bible hodná kniha, jelikož obsahuje nejen činy a události lidí, nevylučuje jen skutky lidské, nýbrž skutky Boží i lidské: Vláda Kristova a jeho řízení, svědectví jeho Ducha ve skutcích, v řečech a zkušenostech jeho apoštolů i cirkve... Skutkové apoštolů, jak pravil kterýsi muž, jsou svědectvím apoštolského učení a starého křesťanství, směrnicí a pravidlem církevního řízení, církevní kázně i pořádku, zbrojovkou pro cirkve bojující s antikristem, lékárnou proti všem nákazám bludu víry a

pohoršením živola, spížirnou víry, lrpělivostí a naděje, zrcadlem lásky a jejich skutků, velikým pokladem pravého učení.

2. Co pisalel Skulků apošt. sepsal podle vlasního výroku? Skt. 1, 1a.

3. Jakou zprávu zde miní? Luk. 1, 1—4 (evangelium).

4. Jaký uvádí obsah jeho »první zprávy«? Skt. 1, 1b, 2.

5. Na kolik částí můžeme rozděliti Skt. 1 kap.?

Pět hlavních částí jest:

a) Úvod. V. 1—5.

b) Nanebevstoupení. V. 6—12.

c) Ve vrchní síni. V. 13—14.

d) Petr mluví o Jidáši. V. 15—20.

e) Zvolení Matěje. V. 21—26.

6. Jak dlouho zůstal Ježíš na zemi po vzkříšení? Jaké důkazy svého Synovství Božího dal učedníkům? V. 3; 1. Kor. 15, 5—7; Luk. 24, 39; Jan. 21, 6. 7.

7. Jaký rozkaz dal Ježíš svým učedníkům, když s nimi byl naposledy pohromadě? Jaké zaslíbení dal Otec? V. 4. 5.

8. Jakou naději chovali ještě učedníci? Jakou odpověď dal Ježíš na jejich olázku? 6. 7.

»Kéž by se naši bralři a sestry střežili všeho, co by stanovilo přesnou dobu druhého příchodu Páně nebo jiných významných zaslíbení... Falešní učitelé mohou se v práci pro Boha jeviti horlivými a mnoho vynaložiti, aby své učení přinesli světu a jiným církvím; jelikož však bludy směšují s pravdou, jest jejich poselství oklamávající a přivádí lidi na nesprávnou cestu. Musíme jim odpírali a proti nim bojovali, nikoli prolo, že by byli špatní lidé, nýbrž že učí lži a snaží se lžím vtisknouti pečeť pravdy.

Jaká je to škoda, namáhají-li se lidé přinesti a šířiti různé učení bludné, když je zde tak mnoho drahých kamenů pravdy, jimiž se může lidstvo obohatiti.«

E. G. W.

9. Jaké zaslíbení dal Ježíš? K čemu měla zmocnili učedníky moc Ducha svatého? V. 8; Jan 15, 26; 16, 7.

Slovy »v Jerusalemě — a až do posledních končin země« označuje Pán sám rozvinutí v době apoštolské i pozdější. Jerusalemě (Izai. 2, 3) a Judslovo slyšeli nejprve poselství o spasení. Odlamtud, rozplýlení pronásledováním, kázali učedníci v Samaří (Skř. 8, 1), které bylo zároveň středem mezi židovstvím a pohanstvím, až hlasem Páně k Petrovi (10, 1) a vyvolením Pavla překročena byla hranice dělicí národy a pohanům otevřena byla brána spasení až do posledních končin země. Viz Izai. 49, 6; Skř. 13, 47. Je to proto význačné, že Skř. apoštolů začínají v Jerusalemě a končí příchodem velikého apoštola do Říma, který vládl světu.

10. Co se očekává od svědka? Co obsahoval rozkaz daný apoštolům? Mark. 16, 15. Jak daleko proniklo evangelium již před smrtí Pavla? (Kdo můžeš, čti knihu Wirken der Apostel str. 19.)

»Naše vyznání o jeho věrnosti jest nebesy vyvolený prostředek, aby Kristus zjeven byl světu. Vyznávejme jeho milost, jako to zdávna zvěstovali svatí mužové; avšak nejúčinnější bude svědectví z našich vlastních zkušeností. Zjevíme-li, že Boží moc v nás působí, jsme svědkové Boží.« E. G. W.

11. Vylič nanebevstoupení Ježíšovo! Jakou určitost řekli andělé učedníkům? Skř. 1, 9—11.

12. Kde se to stalo? V. 12. Luk. 24, 50. 51.

13. Kam se odebrali apoštolé po nanebevstoupení Ježíšově? Kdo bydlil ve vrchní síni? Proč se tam asi modlili? Skř. 1, 12—14. (W. A. s. 25.)

Zde jest poslední zmínka v Písmě o Marii, malce Ježíšově.

14. Jak se osvědčil Petr? Na které Písmo poukazoval?

Co pravil o Jidášovi? V. 15—19; Gal. 2. 9; Mat. 16, 18.

15. Co bylo třeba, hledě k mezeře, která naslala smrtí Jidášovou? Jak se stala volba? V. 21—26.

»Z těchto veršů poznáváme, že Bůh má určité lidi, kteří mají míli určité úřady. Bůh poučí svůj lid, aby si opatrně počínal a moudře zvolil rozumné muže, kteří by nezneužívali důvěry v ně složené. Jestliže věřící v době Kristově k volbě mužů pro odpovědná místa potřebovali radu s hůry, jest nyní tím více třeba rozvážnosti. Každý případ musíme předložiti Bohu a prositi jej o radu.« E. G. W.

16. Kolik jich bylo přítomno v tomto shromáždění? V. 15.

O s o b n í o t á z k y. Byl jsi přítomen v posledním modlitebném nebo sborovém shromáždění? Ne-li, proč? Která naučení, daná v této kapitole jsou vhodná pro mne? Jakých bludů musím se vyslíhati? Kterého zaslíbení mohu se dožadovati? Oč mám prositi?

—○○—

2. úkol. — 9. října. Zač. sob. 17.24.

Vylíči Ducha svatého.

Skutkové 2, 1—21.

Úvod.

Po nanebevsloupení Ježíšově vrátili se učedníci do Jerusalema a opravdově se připravili na přijetí Ducha svatého. Deset dní se modlili, vyznávali své hříchy, napravili všecko nesprávné a prosili o zaslíbené požehnání. Každého roku konali Židé slavnost díky za žně. Bylo to vždy padesátý den po přinesení prvolin z úrod. Prvoliny úrod přinášeny byly druhého dne svátku přesnic. Jelikož slavnost díky za žně byla o padesát dní později, nazývali ji Pentekoste, což značí

»padesátý«. Vzkříšení Ježíšovo stalo se v ten den, kdy se přinášely prvoliny úrod. Letnice připadly na padesátý den po vzkříšení Ježíšově a na desátý den po jeho nanebevstoupení.

Otázky a poznámky.

1. Co připomínají Letnice? Viz úvod.
2. V které roční době byla tato slavnost? Kolik dní uplynulo mezi Velikonocemi a Letnicemi? 3. Mojž. 23, 9—16; 5. Mojž. 16, 9. 10.
3. Kolik učedníků bylo po vzkříšení Ježíšově shromážděno v Jerusalemě? Skl. 1, 15. (W. A. s. 18, odst. 2.)
4. Kde byli věřící o Letnicích? Co se náhle stalo? Skl. 2, 1—3. (W. A. s. 27, odst. 5.)
5. Jak vylití Ducha svatého působilo na učedníky? Co činili? V. 4.
6. Která slova vyplnila se touto událostí? Luk. 24, 49; Skl. 1, 4.
7. Co řekl Ježíš o Utěšiteli, Duchu svatém? Jan. 14, 16. 17.
8. Jak nyní bydlí Bůh na zemi? 2. Kor. 6, 16; Izai. 57, 15.
9. Co Písmo praví o člověku, v němž bydlí Duch svatý? Jak je to s tím, v němž Duch svatý nebydlí? Řím. 8, 9. 10.
10. Jak dlouho má Duch svatý zůstávali s věřícími, podle zaslíbení Ježíšova? Jan 14, 16.
11. Kdo byl o Letnicích v Jerusalemě? Jak cizinci slyšeli mluvená slova? Skl. 2, 5—8. (W. A. s. 28, od. 2.)
12. Z kolika národů byli posluchači, kteří slyšeli poselství ve svém jazyku? Proč tedy Bůh propůjčil dar jazyka? V. 9—11.

»Patnáct uvedených zemí, z nichž byli tam přítomní lidé, jest uvedeno podle určitého úmyslu. První čtyři místa jsou na východě, území za Eufratem, kamž lid dostal se zajetím asyrským a babylonským. Dalších pět

jmen zahrnuje v sebe jednolivé krajiny Malé Asie, a to od východu směrem na západ, Frygie byla západně, jižně pobřežní území Pamfilie. Z Afriky uvedena jsou dvě území Egypt a Libie, při čemž je zvláště zmínka o Cyrenii. V obou zemích po několik staletí bydlilo mnoho Židů. Polom je zmínka o příchozích z Říma, a dodatečně se uvádějí ještě Kréťští a Arabští. Uváděje všechny ty krajiny, poukazuje Lukáš na rozdíl mezi Židy a »nově na víru obrácenými pohany«.

Trest jazyků (1. Mojž. 11, 7) lidstvo rozdělil; dar jazyků shromáždil rozptýlené opět v jeden národ.

13. Jak někteří z přítomných chovali se k tomuto divu? V. 13. (W. A. s. 29, od. 2.)

14. Co odpověděl Petr posměvačům? V. 14. 15.

Na posměšné výroky některých posluchačů poukazoval Petr na časnou hodinu ranní. Třetí hodina podle našeho počtu byla devátou dopolední, byla to první hodina modlitebni, shodující se s ranní obětí; a před tou hodinou nesměl Izraelita v době slavností nic požívali. Pozoruhodná jest také mírnost Petrova, s kterou se choval k výrokům lidu, ač to byla posměšná a ulřačná slova.

15. Na které proroctví odvolával se Petr? V čem viděl jeho vyplnění? V. 16—18. (W. A. s. 41, od. 3.)

16. Kdy se měla státi znamení od Joele předpověděná? V. 19. 20.

17. Jaké předivné zaslíbení týká se nás? V. 21. (W. A. s. 42, od. 2.)

O s o b n í o l á ž k y : Jsem-li naplněn Duchem svatým? Které ovoce Ducha ještě se nezjevilo v mém křesťanském životě?

3. úkol. — 16. října. Zač. sob. 17.10.

Kázání Petrovo.

Skutkové 2, 22—47.

Úvod.

V zástupu, který o výročních slavnostech přicházel do Jerusalema, byly zastoupeny všechny tehdy známé jazyky. Takový zmatek mohl býti velikou překážkou pro rozšíření radostného poselství. Avšak Duch svalý propůjčil učedníkům schopnost, že každému mohli mluvit v jeho vlastní řeči. Kněží a starší lidu pokoušeli se podceňovali tento div a obviňovali apoštolů z opilství. Petr však začal vážně mluvit k lidu a vysvětlil tento div. Náš dnešní úkol pojednává o kázání Petrově.

Otázky a poznámky.

1. Jak se Bůh přiznal k Ježíši podle rčení Petrova? Skl. 2, 22.
2. Jakou obžalobu vyřkl nad svými posluchači? V. 23.
3. Co však učinil Bůh? Proč nemohl býti Kristus od smrti držán? V. 24.

»Kdyby se byl Kristus dopustil jen jediného hříchu, kdyby byl jen v jedné maličkosti povolil satanu, aby ušel hroznému utrpení, pak nepřítel Boha i lidí byl by jásal. Kristus sklonil svou hlavu a zemřel, ale zachoval svou víru a odevzdanost v Boha.« E. G. W.

4. Koho také nebude smrt na věky drželi ve své moci? Jan 5, 24. 25; 1. Tes. 4, 14.
5. Jak David mluvil o vzkříšení? Skl. 2, 25—28; Ž. 16, 8—11.

»Čtème-li tento Žalm, jak je mezi ostatními, je to David, který v něm tak mluví o sobě samém, o své cestě životem a své naději. Přece však tato slova Davidova, jako i v jiných Žalmech, jsou prorockou řečí, poukazující na pozdějšího a vznešenějšího krále, Po-

mazaného a Milého Božího, na druhého skutečného Davida (Ježíše Krista).« Dächsel.

6. Jak Petr vysvětlil tato slova Davidova? Skt. 2, 29—32.

Aby ukázal, že tato slova nevztahují se jen na Davida, nýbrž prorocky na Krista (Svatého), poukazoval Petr na skutečnost, že David jest ještě mrtev ve svém hrobě. Ježíš byl vzkříšen, aniž by viděl porušení a jest nyní na pravici Boží. (W. A. s. 30, od. 2.)

7. Kam všel Ježíš, když vsloupil na nebesa? Jak dlouho tam bude? Jaký poměr jest mezi Vyvýšeným a milostivým vyliším Ducha? V. 33.—35.

8. Kde viděl Štěpán Spasitele? Skt. 7, 55.

9. Kdy proli tomu nebylo vsloupení v nebe? Skt. 2, 34. 29.

10. Jakým krásným závěrkem ukončil Petr kázání? V. 36.

11. Jak toto kázání působilo na lid? Co se lázali probuzení posluchači? V. 37. (W. A. s. 31, od. 1. 2.)

12. Jak odpověděl Petr? V čí jméno byli všichni pokřtěni? Proč? Jaký dar je s tím spojen? V. 38; viz též Mat. 28, 19.

13. Kdo jest zahrnut v zaslíbení daru Ducha svatého? V. 39.

»Učedníci musili pracovali na tom místě, kde byli. Ani to nejtvrdí a nejméně slibné pole nesmělo býti pomínulo. Tak i každý pracovník Kristův má začíti tam, kde jest. Snad jsou to naši vlastní členové rodiny, kteří hladovějí po chlebě života, nebo naše dítky, které musejí býti vychovávány pro Krista; i v našem nejbližším okolí jsou pohané. Konejme práci, která jest nám nejbliže a polom své úsilí rozšířme takovou měrou, jak Bůh uprostraní cestu. Mnohým se může zdáti, že některé okolnosti jsou na závadu jejich dílu. Ať je tomu jakkoli, přece naposled až do končin země bude patrné, bude-li

to konáno s věrností a pílí. Dílo Kristovo na zemi zdálo se omezeno na malé území, přece veliké záslupy ze všech zemí slyšeli jeho poselství. Často používá Bůh nepatrných prostředků k daleko sahajícím účelům. Jeho vůle jest, aby každá část jeho díla závisela na ostatních částech, jako zapadají do sebe ozubená kola, a všechno aby pracovalo v klidu.« E. G. W.

14. Kolik se jich v ten den připojilo ke sboru? V. 41.
15. Jaký život církevní se při nich jevil? V. 42. 43.
16. Jak obrácení působilo na věřící, hledě k jejich pozemským stávkům? V. 44. 45.
17. Co činili věřící denně? Co činil Pán? V. 47.

O sobní otázky: Lítoval-li jsem svých poklesků? Dosáhl-li jsem odpuštění hříchů? Obdržel jsem dar Ducha svatého? Jakou útěchu v smrti mohu si vzít z tohoto úkolu? Kolik duší »připojeno bylo« mou činností?

—000—

4. úkol. — 23. října. Zač. sob. 16.56.

Uzdravení chromého.

Skučkové 3.

Otázky a poznámky.

1. Jaký společenský život vedli věřící po Letnicích? Jak vykonávaná práce působila na jiné? Skt. 2, 46. 47.
2. Jak se vycházelo vsiříc tělesným potřebám věřících? Společný majetek nebyl vynucen (kap. 5, 4) ani pevně, bezpodmínečně ustanoven; sice by jednotlivý příklad v kap. 4, 36 neměl smyslu. Bylo to z pravého nadšení lásky vzniklé udílení majetku nuzným, kterých v Jerusalemě kromě boháčů bylo mnoho. Ježíš se svými učedníky byl živ z darů, sám dával a dávání doporučoval. (Luk. 12, 33; Jan 13, 29.) Fabianke.
3. Čím byla jejich srdce naplněna? Proč byli u lidu oblíbení (měli milost)? V. 46b. 47a.

4. Které ovoce Ducha uvádí se u Gal. 5, 22 na druhém místě?
5. Čím byl Ježíš pomazán? Zid. 1, 9.
6. Kdo viděl jednoho dne Petra a Jana vcházející do chrámu? Co prosil? Jakými slovy zvyšoval Petr očekávání ubohého muže? Skl. 3, 2—5.
7. Jaký časný majetek měl Petr a Jan? Z čeho poznáváme jejich duchovní zámožnost? Jak byl chromý uzdraven? Mohl-li se obdrženy dar přirovnali k tomu, o čem prosil? V. 6. 7.
8. Jak onen muž choval se po svém uzdravení? Jak div působil na lid? V. 8—11.
9. Z čeho vysvítá, že od výsledku a odsouzení Ježíšova slala se v Petrovi předivná změna? V. 12; Mat. 26, 69—75.
10. Jakými slovy odmítl Petr všelikou vlastní zásluhu na uzdravení? V. 12. 13a.
11. Jakou strašnou obžalobu vyřkl proti okolostojícím Židům? Jak označuje Ježíš? O kterého vražedníka jde ve verši 14? V. 13—15.
12. Jak chromému dostalo se uzdravující síly? Jakými slovy mírnil Petr obžalobu proti kněžím? Co jest nejpádnějším důkazem, že Ježíš jest Kristus a že trpěl podle vůle Boží? V. 16—18.
13. K čemu polom Petr napomínal lid? Jaké požehnání prýští z litovali? V. 19.
14. Musí-li člověk litovali také hříchů, kterých se dopustí nevědomky? 3. Mojž. 4, 27. 28.

»Viděla jsem, že nikdo, kdo nezvítězil nad hříchem, pýchou, sobectvím, láskou k světu, nepravým slovem a činem, nemohl míti účast na občerstvení (rozvlažení). Přicházejme stále blíže ku Pánu a pilně hledejme a dosahujme potřebné přípravy, které nás uzpůsobí, abychom obsláli v boji ve veliký den Páně. Pamatujme na to, že Bůh je svalý, a že jen svaté bytosti mohou v jeho při-

tomnosli věčně přebývali.« — »Zkušenosti a vidění« strana 56. 57.

15. Čeho se má lidu Božímu dostatí podle slov apoštolů Petra? Jak dlouho zůstane Ježíš v nebesích? Kdo již mluvil o obnovení světa? Skt. 3, 20. 21.
16. Který verš Písma uvedl potom Petr? Jaký osud poslihne všechny lidi, kteří nepřijmou Krista? V. 22. 23.
17. Kolik proroků o tom mluvilo? Jaký poměr byl mezi posluchači apoštolovými a posluchači proroků? V. 24. 25.
18. Jaké zvláštní přízně dostalo se ještě lehdejším Židům? V. 26.

O s o b n í o t á z k y : Co pokládám za cennější: moc Kristovu v mém životě nebo slíbro a zlato? Čím musí začítí příprava na druhý příchod Kristův? Skt. 3, 19.

— 0 0 0 —

5. úkol. — 30. října. Zač. sob. 16.43.

Petr a Jan před vysokou radou.

Skutkové 4, 1—31.

Úvod.

Chromý u dvěří chrámových uzdraven byl v době odpolední hodiny modlitebné. V tomto úkolu zpráva o tom pokračuje. Dovíme se, co se stalo k večeru a druhého dne ráno.

Otázky a poznámky.

1. Na koho se Petr nejprve obrátil ve své řeči? Skt. 3, 12a; 4, 1a.
2. Jak brzo byl vyrušen? Skt. 4, 1b.

Zakročení vysoké rady proti apoštolům stalo se z dvojího důvodu. S a d u c e o v é se zlobili, že apoštolé dosvědčují vzkříšení Ježíšovo (kap. 3. 15). K n ě ž í nemohli snéstí, že apoštolé učili lid bez úředního povolení,

což se vykládalo jako smělé zasahování do práva levit-
ského kněžství.

Fariseové věřili v duši člověka i v anděly, saduceové nikoli. Fariseové skládali svou naději v příští Mesiášovo a v jistotu, že jej Bůh vzkřísí. Saduceové byli opakem; věřili, že mrlví někdy ožijí, bylo jim bláznovstvím. Jaké vlastně bylo jejich očekávání Mesiáše, jest těžko říci; nesnadno mohli to zapřítí cele; neboť v Písmích o tom bylo výslovně psáno, a Saduceové uznávali prorockou část Písem.

3. Jakou pravdu zvěslovali apoštolé? Co se s nimi stalo, když Petr mluvil v síni Šalomounově? Jaké ovoce přineslo kázání Petrovo? V. 2—4.

4. Kdo se shromáždil druhého dne ráno k vyslýchání apoštolů? V. 5. 6.

»Pohled Annáše a Kaifáše vzbudil v obou apoštolích živé vzpomínky. Byl to asi Jan, který uvedl Petra do domu nejvyššího kněze (Jan 18, 15), jenž polom zapřel svého Pána. Nyní stál Petr ve větším nebezpečí života, avšak nezapřel. Petrovo pokání, Ježíšova milost a síla Ducha svalého způsobily luto změnu. Petr tam také neslál ve své vlastní vůli, nýbrž v síle vůle Boží.« — Fabianke.

5. Jaká olázka byla dána učedníkům? V. 7.

Olázka daná učedníkům jest téměř ta samá, jaká byla dána před několika týdny Spasiteli (Mat. 21, 23). Důkaz divu prokázaný chromému od narození, stál před jejich zraky vedle zajatých apoštolů. V. 14. Mohli tedy proti učedníkům míti také podezření a obžalobu, jako proti jejich Mistru. Viz Mat. 10, 25; 12, 24; Skl. 19, 13.

6. Kdo vedl Petra při jeho moudré obžalobě? V. 8.

7. Co jim Petr řekl? V. 8—12.

»Není v žádném jiném spasení, není také jiného jména pod nebem daného lidem, skrze kteréž by spasení mohli býti, než Krista. Vírou dostává se nám milosti

Boží, avšak víra není náš Spasitel. Nedává nám žádných zásluh. Ona jest rukou, kterou se chápeme Krista a osvojujeme si jeho zásluhy, léčebný prostředek proti hříchu. Bez přispění Ducha Božího nemůžeme činiti pokání.« E. G. W.

8. Čemu se divili soudcové? Jaká příznivá okolnost mluvila za učedníky? V. 13. 14.
9. O jaké olázce uvažovala vysoká rada? Na čem se usnesli? Jaký rozkaz byl dán apoštolům? — V. 15—18.
10. Jak odpověděli učedníci na tento rozkaz? V. 19. 20. (W. A. s. 52. od. 2.)

»Vrchnost vydává zákaz, a poslouchali vrchnost jest povinností svědomí; Boží povolání přikazuje opak toho, a vyplnili tento přikaz jest také povinností svědomí. Co lze činiti? Apoštolé neváhali; dávají rozhodné vysvětlení, podle něhož také konají, a to vzorně a neúhonně. Z poslušnosti k Bohu zdráhají se poslouchati vrchnosti, neboť cílí, že nesvědčili o Kristu jest mravní nemožností. (V. 20.) Omezují se však jen na toto zdráhání se poslušnosti, a vystříhají se pečlivě jakéhokoli protivení se. — Apoštolé odvolávali se před vysokou radou na své svědomí, které jim nedopouští mlčeti, a také na vůli Boží, která jim přikazuje mluviti; poslední poukazuje na zřejmý rozkaz Kristův (kap. 1, 8), na jasné a určité slovo Boží... Svědomí může klamati a duchovní podstata svésli může k výstřednostem, avšak jasné a pevné slovo a přikázání Boží vede nás na cestu správnou. Toho následovali apoštolé.«

11. Jak skončilo vyslýchání? Proč apoštolé nebyli potrestáni? Jak se choval lid? Kolik let bylo uzdravenému? V. 21. 22.
12. Kam šli apoštolé, když byli propuštěni? V jakém duchu se na modlitbě blížili k Bohu? V. 23. 24.

13. Které verše ze Starého zákona uváděli? Jak je použili? V. 25—28.
14. Koho označovali jako vinníky smrti Ježíšovy? V. 27.
15. Jakou účast máme v tom my všichni? — Žid. 2, 9; 1. Tim. 2, 6.
16. Jak se nyní slává mnohý účastníkem těch, kteří křižovali Ježíše? Žid. 6, 4—6.
17. Jakou zvláštní prosbu vznášela modlící se církev Bohu? Skt. 4, 29. 30.
18. Jak odpověděl Bůh na jejich prosbu? K čemu věřící tím byli pohnuti? V. 31.

O s o b n í o t á z k y: Jakou přípravu potřebuji, abych v pronásledování svědčili mohl o Ježíši?

Jsem-li ocholen liše a pokorně svědčiti pro svého Pána? 1. Petr 3, 15.

Co musím činiti, abych každého času byl připraven? jaké naučení obsahuje tento úkol o společné modlitbě?

—○○○—

6. úkol. — 6. listopadu. Zač. sob. 16.31.

Ananiáš a Zafira.

Skutkové 4, 32—5, 11.

Otázky a poznámky.

1. Co se praví o duchu jednotnosti a dobročinnosti mezi prvními křesťany? Skt. 4, 32.

»Kdo není soucitný, něžný a laskavý, nemůže konati dílo Kristovo. Křesťanská dobročinnost a bratrská láska musí se více zjevovati. Stále mi zní v uších slova: „Spojte se, spojte se.“ Vznešená a svatá pravda této doby jest, že Boží lid musí se spojit. Přání po nějaké hodnosti, býti za něco pokládán, musí zhynouti. Jedno svaté přání musí se jeviti přede vším: Jak můžeme se přiblížiti Ježíši?« E. G. W.

2. Jak se jevil dar Ducha při kázání apoštolů? O čem vydávali svědectví? V. 33.

3. Jaké podpůrné dílo ohojně podnikli? Jak to působilo na věřící? V. 34. 35. (W. A. s. 54. od. 3 a 4.)

4. O kom zvláště se vypráví, že prodal své pole? Odkud pocházel? V. 36. 37. Sleduj podle konkrétního života tohoto muže v Novém zákoně! Příběh Ananiáše a Zafiry jest opakem činu Barnabášova.

»To jest mi důkazem pravdivosti Písma svatého, že ani při zbožných osobách neb společnostech nic nechrání, nýbrž všecko neslanně řekne, ať dobré nebo zlé. Jako v Izraeli byl Achan (Jozue 7) a v kruhu učedníků ztracený ďáblův syn Jidáš (Jan 6, 70), tak i v první církvi křesťanské byli salanem ovládnuti manželé. Vždy se opakuje Mat. 13, 25. 38. 39. Také i nejlepší společnost není zabezpečena před neposvěcenými členy, zvláště když rychle vzrůstá, jako první církve křesťanská.« Fabianke.

5. Jaké oklamání stalo se v církvi věřících? Skt. 5, 1—2.

»Ananiáš a Zafira viděli šlechetný čin Barnabášův a chtěli získati také takovou chválu. Zároveň však lpěli na penězích a volili chytrou, ale zlou cestu prostřední. Donechali si část získaných peněz. K tomu měli práva, ale oni před apoštolý předstírali, že — jako Barnabáš — dali všechny peníze; v tom záležela jejich nepravost! Je to ďábelský způsob, falešně napodobili pravá slova a šlechetné skutky.« Fabianke.

6. Proč Ananiáš a Zafira tak činili? Jak Petr mluvil k Ananiáši? Jaké právo měl Ananiáš hledě k svému vlastnictví? V. 3. 4. (W. A. s. 55—56.)

7. Jaký soud poslíhl Ananiáše, když slyšel slova apoštolova? Jak působila tato událost na přítomné i na všechny, kteří to slyšeli? Co učinili s mrlvolou Ananiášovou? V. 5. 6.

8. Kdo přišel o něco později k apoštolům? O čem nevěděla? V. 7.
9. Co se jí Petr lázal? Co odpověděla? V. 8.
10. Jaká slova směl Petr z moci Ducha svatého vysloviti? Proti čemu zhřešil Ananiáš a Zafira? V. 9.
11. Co se stalo, když Petr domluvil? V. 10. (W. A. s. 56.)
12. Co tato událost způsobila? V. 11.

Teprve po prodání pole a obdržení hotových peněz procilla lakota. Jejich srdce nelpělo na poli, ale přilnulo k penězům, takže aspoň nějakou část si ponechali. To však oni nechleli vyznati, darovanou částku vydávali za všechno co dostali, aby před apoštolý i celou církví ukázali zdání dobročinnosti a sebezapíravé lásky bratrské. To bylo ohavné pokrytectví, k čemuž se musili dopustiti lži a to nejen proti lidem, nýbrž i proti Bohu. Když pravili, že vše, co za pole dostali, náleží církvi, chudým, a při tom si částku ponechali, dopustili se v jistém smyslu krádeže. Zde bylo nebezpečí pro celou církev, neboť místo svalosti bujelo by v církvi Kristově farisejské pokrytectví.

13. Co jest kořenem všeho zlého? Jaký jest toho následek? 1. Tim. 6, 10.
14. Jak můžeme mnoho získati? Jaké nebezpečí hrozí těm, kteří chlejí nabýti pozemské zboží? V. 6—9.
15. Jaké napomenutí dává se věřícím? V. 11.
16. Co se má státi s našimi žádostmi zlými, podle slov apoštola Pavla? Jak označuje lakomství? Kol. 3, 5. (W. A. s. 59. od. 1.)

O s o b n í o t á z k y : Jsem-li podoben Ananiáši a Zafire? Mluvím-li vždycky pravdu? Proviňuji-li se kromě lakomství některým hříchem uvedeným v Kol. 3, 5?

7. úkol. — 13. listopadu. Zač. sob. 16.21.

Dveře žaláře se otevírají.

Skutkové 5, 12—42.

Úvod.

Učedníci hlásali v Jerusalemě dále o Spasiteli. Kněží a starší byli udiveni, když slyšeli apoštolů tak směle a veřejně mluvíti. Moc vzkříšeného Spasitele byla přílopná učedníkům a jejich kázání provázeno bylo znameními a divy, takže počet věřících denně vzrůstal.

Otázky a poznámky.

1. Co si církev vyprosila od Pána po prvním osvobození apoštolů? Skt. 4, 29. 30.
2. Jak modlitba byla vyslyšána? Kde se denně scházeli? Skt. 5, 12.
3. Čeho se neodvážili ti, kteří byli jiné víry? Jak lid smýšlel o věřících? V. 13.

Je to zcela zvlášť pozoruhodné vylíčení první kázně církevní. Trest nad pokrytci způsobil rozdělení věřících od nevěřících a neodvážil se připojiti k církvi nikdo, kdo byl nečistého smýšlení; u lidí zdálo by se to zhoubným působením na vzrůst církve a proto bázeň před křesťany ustavičně se v lidu zmáhala a v církvi způsobilo to nové veliké obrácení. Takovým způsobem ukazuje to pro všechny doby příklad požehnání svaté vážnosti a přísné kázně v křesťanské církvi.

4. Z čeho vysvítá, že potrestání hříchu nezdrželo lid od víry v Pána? Jaké divy se dály? Kolik bylo uzdravených? V. 14. 16. (W. A. s. 60. od 2.)
5. Jak se chovali členové vysoké rady ku projevování se moci Boží? Co znovu učinili? V. 17. 18.
6. Jakou zkušenost učinili apoštolé oné noci? Co jim rozkázal anděl? V. 19. 20.

Dvoji důvod Boží vysvítá z jejich zachránění. Apoštolé měli poznati, že od svého Božského ochránce ne-

jsou nikdy a nikde opuštěni ani zapomenuti. Vysvobození, ačkoli jen na čas, mělo jim býti znamením, že jejich další řeč i mlčení, jejich další svoboda neb žalářování, není ovládáno jen lidskou svévolí a mocí, nýbrž je to z dopuštění věčné Moci a Moudrotsi. Ale i nepřátelům církve muselo býti ukázáno, že, upadnou-li učedníci jako Spasitel do rukou bezbožných a musí od nich trpěti, neděje se tak, že by ruka Páně nemohla je ochrániti (Izai. 50, 2), nýbrž všeliké utrpení dopuštěno jest polud, pokud se to srovnává s milosrdnými záměry Božími k rozmnožení slávy Boží i svatých.

7. Co se stalo příštího jitra? V. 21—23.
8. Jak zpráva působila na Židovské starší? Jaké poselství nepříjemné bylo jim přineseno? V. 24. 25.
9. Co učinili polom? Z čeho velekněz obviňoval apoštolů? Byla-li jeho obžaloba správná? V. 26—28.
10. Jak Petr odůvodňoval zachování apoštolů? Čím opět nepokojil Židy? V. 29—32. (W. A. s. 63. od. 3.)
11. Proč byl Kristus povýšen? V. 31.
12. Kdo byl svědkem těchto událostí? Komu udělil Ducha svatého podle slov apoštola Petra? V. 32.
13. Jak působila slova Petrova na vysokou radu? Jak Bůh pečoval a zaslání svých služebníků? V. 33. 34.
14. Jakou radu dal Gamaliel shromáždění? Jaký příklad vhodně uvedl? V. 34—37.
15. Jaký závěr učinili Gamaliel? Jak tala slova působila na vysokou radu? Co učinili apoštolům, než je propustili? V. 38—40.

»Zmrska vše je. To se dosud nestalo. Později to šlo dále. Také ve světě to jde postupně; buď se zjeví hněv, nebo se oblékne v zdání mírnosti.« Bengel.

16. Jaký vliv měla tato zkušenost na práci apoštolů? V. 41. 42.

»Byvše zmrskáni, radovali se, jako když se rozdílí kořist. (Izai. 9, 3.) Počínali si podle slov svého Pána

v síle jeho zaslíbení u Mat. 5, 12. Z této zkušenosti čerpal Petr sílu k napomenutí: 1. Petr 2, 19, 20; 3, 14; 4, 13. Všichni mučedníci počínali si jako apoštolé, jak vyjádřil Luther slovy: „Křesťan všude růže bude mít, když i cestou kříže musí jít“. Jak bychom se měli styděti za to maličké utrpení!« Fabianka.

Osobní otázky: Jsem-li ochoten trpěti pro Krista?

Co bych činil, kdybych přes všechny mé modlitby upadl do lěžkosli?

Radoval-li bych se s apoštolou, kdyby mi bylo trpěti pro Krista?

—○○○—

8. úkol. — 20. listopadu. Zač. sob. 16.13.

Sedm almužníků.

Skutkové 6.

Úvod.

Právě v době, kdy církev vzrůstala, nastaly po jedné nesnáze, a to vnitřní církve, prolo také nebezpečnější. V církvi začal se jevit rozdíl, který hrozil rozštěpením. Jedna část byli Židé, v Palestině usedlí, mluvící aramejsky, druhá část byli helenisté, totiž křesťané, kteří nepocházeli z Palestiny, nýbrž z různých národů a mluvili řecky. Nespokojenost helenistů proti křesťanům z židovstva záležela v tom, že vdovy helenických křesťanů byly zanedbávány ve vzdějším přísluhování.

Neslalo se tak úmyslně, snad povyšováním se paleslinských Židů, nýbrž spíše nedostatečnou známostí osob a poměrů těch, kteří přišli z jiných zemí.

Otázky a poznámky.

1. Jaká neshoda nastala mezi věřícími, když církev sláde se rozmáhala? Proč reptali? Skt. 6, 1.
2. Kdo je míněn »Hebrejskými« a kdo »Řeky«? (viz úvod).

»Helenisté byli Židé, zrození mimo Palestinu; jejich mateřská řeč nebyla hebrejská, nýbrž řecká. Tak jsou i nyní Židé čeští, polští, ruští a jiní.« Bengel.

3. Co učinili apoštolé, aby urovnali spor? V. 2.

»Jako apoštolé musíme také v okolnostech poznali Boží pokyn a ochotně se zřici vedlejší služby, kterou nemůžeme zastávat. Podobně činil i Pavel. Viz 1. Kor. 1, 17. Přílišným zaměstnáním trpí zvláště služba slovy a modlitba.« Fabianke.

4. Jaký návrh dali bralším? Jaké zvláštní vlastnosti měli míli zvolení mužové? V. 3.

»Také oni musili býti mužové, mající dar Ducha svalého, jakož i diakonové nebo služebníci v pozdějších sborech. (1. Tim. 3, 8—13); neboť všecko ve sboru má se díti ve smyslu svalém, tedy i křesťanská péče o chudé. Zde loho bylo zvlášť třeba, pro onu žárlivost.«

5. Co apoštolé chtěli pokládati za svůj hlavní úkol V. 4.

6. Jak věřící se měli k tomuto návrhu? Kdo byl zvolen první? Co se o něm praví? V. 5.

7. Jak tiito mužové byli uvedni ve svou službu? V. 6.

8. Jak se osvědčilo zvolení těchto almužníků? Kteří lidé se polom také obrátili? V. 7. (W. A. s. 70. od. 2.)

9. Kdo z oněch sedmi mužů měl zvláštní požehnání? V. 8.

10. S jakým odporem setkal se Štěpán? V. 9.

»Libertinští« t. j. »svobodě ponechaní« byli Židé, jejichž otce Pompejus, při prvním dobytí Jerusalema jako válečné zajalce odvedl do Říma. Tam dostalo se jim svobody a ponechali si jméno Liberlini, které nesli i jejich polomci. Otcové těchto Liberlinských byli kdysi horlivými obhájci svatyně proti Římanům. (Verš 13.) — Stále měli svou vlastní synagogu. »Alexandrinské Židovstvo«, všude četné, známé svou vědou a uměním, bylo také v Jerusalemě sloupem pýchy národa. Také oni měli svou synagogu, kromě uvedených Židů z Cyreny v sev. Africe, z Cilicie a Asie.

11. Čemu odpůrcové nemohli odolati? V. 10. (W. A. s. 76. od. 1.)
12. Jak se snažili učinili Štěpána neškodným? V. 11. 12.
13. Jaká obžaloba byla vznešena proti Štěpánovi? V. 13.
14. Co pravili falešní svědkové? V. 14.
15. Jak se jevila tvář Štěpánova vysoké radě? V. 15.
16. V čem obžaloba Štěpána byla podobna obžalobě Ježíšově? Mat. 26, 61.

O s o b n í o t á z k y : Mám-li takové vlastnosti, které se žádají od vyvolených mužů?

Jsem-li připraven právě tak horlivě a nezištně pracovali pro Pána jako Štěpán?

—○○○—

9. úkol. — 27. listopadu. Zač. sob. 16.06.

Kázání Štěpánovo před vysokou radou, jeho smrt.

Skutkové 7.

Úvod.

Byli najali svědkové, kteří měli přísahati, že slyšeli Štěpána mluviti rouhavá slova proti chrámu a zákonu. Ve své obhajobě měl Štěpán na zřeteli dvojí účel: Předně chce se jasně a mocně přiznati k Božím zjevení ve staré smlouvě, proto začíná smlouvou Boží učiněnou s Abrahamem a praotci, zřetelně vyličuje povolání Mojžíšovo a poukazuje na rozkaz Boží, aby postaven byl chrám; tak chtěl potrestati převrácený smysl posluchačů tím, že připomenulím dějin staré smlouvy chtěl ukázati pro člověka nevyzpytatelné a předivné prokazování Boží milosti a Božího vedení, a proti tomu zaslepenost, nevděčnost a zatvrzelost těch, kteří zneužívali cesty Boží. Potom ukazoval nedostatečnost povrchního sloužení Bohu, což jistě mocně zdůraznil a popudil proti sobě hněv zákonníků.

Otázky a poznámky.

1. Z čeho byl Štěpán obviňován? Skt. 6, 11. 13. 14. (W. A. s. 77.)

2. V čem vyslýchání Štěpánovo podobalo se Spasitelovu? Obé vyslýchání shodovalo se v těchto bodech:
 - a) Obžalovaní byli nenáviděni od kněží a starších.
 - b) Tito rozhodli, že obžalovaní mají zemřít, aby tak dán byl odstrašující příklad.
 - c) Byli najati falešní svědkové.
 - d) Oba zemřeli s modlitbou na rtech za své vražedníky.
3. Kterými slovy vyzval velekněz Štěpána k odpovědi? Čím začal Štěpán na otázku velekněze? Proč volil tento způsob? Která zkušenost Abrahamova vyličuje se nejprve? Skt. 7, 1—4.
4. Kolik ze zaslíbené země obdržel Abraham? Jakou zkušenost učinili jeho potomci v Egyptě? Jaké další zaslíbení bylo dáno lidu Izraelskému? V. 5—7.
5. Proč synové Jákobovi prodali svého bratra Josefa? V. 9. 10.
6. Proč bratři Josefovi šli do Egypta? Proč se přestěhovali do této země? V. 11—15.

Praotec Abraham všechno opustil a odevzdal se svému Bohu. A opět se všechno slalo proti očekávání člověka. Bůh nedal Abrahamovi zemi. Ani tolik, kam by se nohou mohl poslaviti. Viz 5. Mojž. 2, 5. Abraham koupil si jen místo ku pohřbívání v pohoří Hebronu proti Mamre (1. Mojž. 23.). Místo daru dostalo se praotci jen slibů, Božích zaslíbení, že on a jeho potomkové přece dědičně obdrží zemi Kanan. 1. Mojž. 13, 15. Toto zaslíbení bylo dáno v době, kdy Abraham neměl dítěte. — Tak již počátek Božího vedení dával znáti, že osud a spasení Izraele záleží jen v moci Boží.

Jednou hlavní částí svatých dějin, kterou Štěpán připomínal, jest život Josefův. Zajisté, že více nebo méně měl myšlenku, že Josef byl obrazem na Krista. Jest to skutečně překvapující, že mnohé události v životě Jo-

sefově jsou si velice podobné. Štěpán pak zvláště upozorňuje, že přes všechno nepřátelství a ponížení od svých brahří, Bůh byl s ním a vyvýšil jej.

7. Co se stalo, když se přiblížila doba vysvobození lidu Božího z Egypta? V. 17—19.
8. Který osvoboditel se tehdy narodil? Jaké zkušenosti učinil Mojžíš v první části svého života? V. 20—29.
9. Jaký hlas stal se k Mojžíšovi, když 40 let bydlil v zemi Madianské? V. 30—36.
10. Které proroctví uváděl Štěpán, když mluvil o této části dějin izraelských? V. 37; 5. Mojž. 18, 15.
11. Co se mělo státi podle slov Mojžíšových tomu, kdo by neposlouchal slov tohoto proroka? 5. Mojž. 18, 18, 19.
12. S kým stýkal se Mojžíš na poušti a na hoře Sinai? - Skt. 7, 38.
13. Jak »otcové« chovali se k poslům nebeským? Co žádali od Arona? Jaké odplaty se dočkali? V. 39. 40. 41. 42. 43.
14. Co vypravoval Štěpán o slánku? Co později učinil David a Šalomoun? V. 44—47.
15. K čemu však král i lid byl nakloněn? 1. Král. 11, 7. 8; 2. Král. 23, 12—14.
16. Jak pohlíželi Židé na chrám a truhlu smlovy? — 1. Sam. 4, 3; Jer. 7, 4.
17. Jak o tom smýšlel Štěpán? Která slova Štěpánova způsobila rozhodnutí? Skt. 7, 48—53.

»Když Štěpán přišel k tomu bodu nastalo mezi přítomnými vzbouření. Z pohledů mohl Štěpán vyčísti svůj osud. Pozoroval, na jaký odpor narazila jeho slova. Věděl, že vydal poslední svědectví. Jen málo čtenářů ocení náležitě řeč Štěpánovu. Abychom pochopili plný smysl jeho slov, musíme míti na zřeteli dobu, místo a okolnosti. Když uváděl proroctví na Krista a mluvil o chrámě, kněz roztrhl ve hněvě své roucho. To bylo pro

Štěpána znamením, že jeho hlas navždy umlkne. Ačkoli byl teprve v polovici své řeči, ustal pojednou v dějinném vyprávění, obrátil se k zuřícím soudcům a pravil: „Tvrdošijní a neobřezaného srdce, vy jste se vždycky Duchu svatému protivili, jakž otcové vaši tak i vy.“ E. G. W. 18. Byla-li tvrzením o chrámu žaloba ospravedlněna?

Co tím však Štěpán opakoval? Jan 4, 21. 24.

19. Čemu jeho nepřátelé polom povolili? Skl. 7, 54. (W. A. s. 78.)

20. Co viděl Štěpán před svou smrtí? V. 55. 56.

»Jeho okolí zmizelo jeho zraku; brány nebeské se otevřely a Štěpán viděl slávu království Božího a Krista, jak povstal ze svého trůnu, aby byl blížek svému služebníkovi, který se holovil zemřítí pro jeho jméno. Když Štěpán pravil, jaký pohled se mu naskytl, bylo to pro jeho nepřátele mnoho, zacpali své uši, aby nic neslyšeli, křičeli hlasitě a obořili se na něho... — Ve své smrti modlil se za nepřátele jako jeho Mistr.« E. G. W.

21. O kom je poprvé zmínka? V. 58.

»Svědkové, kteří Štěpána obžalovali, musili naň hoditi první kameny. Tito lidé složili roucha svá u noh Saule, který na odsouzení měl účast a přivoliť ke smrti zajalého.« E. G. W.

22. Jak zní prosby jeho poslední modlitby? V. 59. 60.

O s o b n í o t á z k y : Jsem-li připraven ohlašovati svou naději? — Ne-li, jak dlouho to bude ještě trvali, než se dostatečně připravím?

—○○○—

10. úkol. — 4. prosince. Zač. sob. 16.02.

Filip káže v Samaří.

Skutkové 8, 1—25.

Úvod.

Do smrti Štěpánově nastalo v Jerusalemě pronásledování věřících. Mnozí opustili toto město. Tím, že ne-

přátele rozplýlili vyznavače evangelia, pokoušeli se dílo zničit, ale ti to uprchlíci podobali se pochodným zaniceným od Ducha svatého, které svým ohněm rozžehli nová svělla.

Otázky a poznámky.

1. Kdo měl podíl na mučednické smrti Štěpánově, když k tomu svolil? Skt. 7, 58; 8, 1.
2. Co se praví o pohřbu Štěpánově? V. 2.
3. Co řekl později Pavel o svých pohnulkách a zkušenostech z této doby? Skt. 26, 9—11. (W. A. s. 79.)
4. Co dobrého přineslo pronásledování církve? Kam šli rozplýlení věřící? Co činili? Kdo jen zůstal v Jerusalemě? Skt. 8, 4. 1b; 11, 19—21. (W. A. s. 82.)
5. Kam šel Filip? Co kázal lidu? Jaký úspěch mělo jeho kázání? Jak Duch svatý potvrzoval jeho působení? Jak to působilo v lidu? 8, 5—8.
6. Kterého čaroděje poťkal Filip? Co tento muž činil? V. 9.
7. Co lid o něm soudil? V. 10. 11.
8. Jak působilo kázání Filipovo na přívržence Šimonovy? K čemu i Šimon byl pohnut? V. 12. 13.

»V Šimonovi nastalo probuzení, nikoli však obrácení; on se jenom děsil. Zatím co jiní skrze slyšení slova přicházeli k víře (Řím. 10, 17), přišel Šimon skrze divy k ziskuchlivým myšlenkám, slovo padlo mezi trní a udusilo se. Mat. 13, 22; 1. Tim. 6, 5. 9. 10. Varujme se tedy žádosli po divy. Divy jsou jen znamením, které se často nechápe; slovo Boží je však Duch a život.«

Čaroděj Šimon provozoval čary, aby se stal velkým. Zcela jinak činil Filip. Nemluvil sám o sobě, aniž sám ze sebe co činil; mluvil jen o Ježiši Kristu, jehož jméno snažil se učinit dušem drahé a vzácné. 'Ne sami sebe kážeme, ale Krista Ježíše Pána.' 2. Kor. 4, 5. To se říká každého apoštola a evangelisty ve Skutcích. To jest důležité a musí tak býti. Jakmile kazatel nebo služebník sboru začne mluvit o sobě, víru ve svou

osobu začne činiti nějakým článkem víry, a jakmile tak činí sbor nebo církev, je to poblouzení a prohřešení se.

9. Koho poslali apoštolé, když slyšeli o úspěchu Filipově? V. 14.
10. Čeho se věřícím ještě nedoslalo? Jak bylo pomozeno? V. 15—17.
11. Co žádal Šimon od apoštolů? Co jej k tomu přimělo? V. 18. 19.
12. Jak odpověděl Petr? V. 22. 23.
13. Jakou prosbu vyjádřil Šimon po tomto pokárání? Z jakých pohnulek to bylo? V. 24.
14. Co činili apoštolé na cestě do Jerusalema? V. 25.
15. Jaká změna stala se s Janem od dřívější jeho návštěvy v Samaří? Luk. 9, 52—54.

O s o b n í o t á z k y. Co činím, abych získal lidi pro Ježíše? Co se mohu naučiti ze zkušenosti Filipovy se Simonem? Který hřích, jehož se dopustil Šimon, musím zvláště odvrhnouti?

—oOo—

11. úkol. — 11. prosince. Zač. sob. 16.00.

Filip a komorník ze země mouřenínské.

Skutkové 8, 26—40.

Úvod.

Filip pracoval v Samaří. Tam bylo vykonáno veliké dílo a mnozí se těšili z radosného poselství. Petr a Jan, kteří přišli do Samaří, brzo se vrátili do Jerusalema. Dnešní úkol nám ukazuje, jakým zvláštním způsobem byl Filip pohnut, aby opustil Samaří, a co dále zakusil.

Otázky a poznámky.

1. Jaký rozkaz obdržel Filip od anděla, když ještě pracoval v Samaří? Skl. 8, 26.
»Tenlo příklad ukazuje, jak velice pečuje Bůh o své dílky. On povolal Filipa od úspěšné práce v Samaří, aby šel pouští do Gázy, kde měl pracovali s jednou

hledající duší. Rychlost, s jakou komorník evangelium přijal a u víře je vykonával, nechť jest nám naučením. Bůh si přeje, abychom Krista bez prodlení přijali a vyznali, ihned Jej uposlechli a vykonávali jeho rozkazy.« E. G. W.

2. Jak Filip uposlechl rozkazu? S kým se setkal? V. 27.

»Napomíná-li nás k tomu Duch svatý, jděme, zvláště k těm duším, které jeví zájem o slovo Boží. Tažme se jich a oni nechť se láží nás. V takových případech Duch svatý otevře naše ústa, abychom hledajícím duším přinesli slovo Boží. Klíč Písem jest však Kristus (Jan 5, 39). K němu musíme jiné véstli a nechali i sebe véstli; čím přiměji, tím lépe. Každý verš našeho kázání musí olvírali cestu k Ježíši.« Fabianke.

3. Čím se zabýval Mouřenínský úředník, když k němu přišel Filip? V. 28.

4. Co pudilo Filipa k misijní činnosti? V. 26a. 29.

Kristus žádá nejen práci s mnohými, nýbrž také s jednolivci. Rybáři lidí musí své síť táhnouli všudy: městem, vesnicí i pouští. Jedna jediná duše jest hodna zachránění (Luk. 15, 1. 10); ona může býti ku požehnání mnohým (Jan 4, 41). Z jednoho seménka může se osíli celé pole.« Fabianke.

5. Jak mnoho z této zkušenosti poznáváme dobrolu a lásku Boží i jeho přání o zachování lidí? (W. A. s. 86.)

6. Kterou část Písma čell cestující? Co se ho tázal Filip? Jakou odpověď obdržel? Oč prosit Filipa? V. 30. 31.

7. Která slova úředník právě čell? V. 32, 33; Izai. 53, 7. 8.

8. Co se tázal Filipa? Jak Filip použil této příležitosti? Skt. 8, 34. 35.

9. Co žádal komorník, když slyšel poselství? V. 36.

10. Za jakou podmínkou souhlasil Filip se křtem? Kterými slovy vyznal obrácený Ježíše jako svého Spasitele? V. 37.

11. Co potom Filip učinil? Kde vykonal křest? Bylo-li

by třeba, aby vslupovali do vody, kdyby byl komorníka jen pokropil? V. 38.

12. Co po křtu stalo se s Filipem? Jak šel komorník cestou svou dále? V. 39.

13. Kde se s Filipem shledáváme později? Kde kázal? Kde se ubytoval? V. 40. Skl. 21, 8.

O s o b n í o t á z k y: Jsem-li ochoten, jako Filip jíti, když mne Bůh volá? Studuji-li Písma právě tak horlivě jako onen Mouřenín, ať jsem kdekoli? Použiji-li jako Filip každé naskytující se příležitosti podati duším spasení? Jak se mohu sláti evangelistou v mém domově?

— 000 —

12 úkol. — 18. prosince. Zač. sob. 16.01.

Obrácení Saule.

Skutkové 9, 1—22.

Otázky a poznámky.

1. Kde jsme se po prvé shledali se Saulem? Skl. 7, 57; 8, 3. 4.
2. Čí přispění zajistil si Saul v boji proti lidu Božímu? Skl. 9, 1. 2.
3. Do kterého města jej pudila jeho horlivost? Kam přišel? V. 3a.

Do té doby spokojil se Saul pronásledováním křesťanů v Jerusalemě. Nyní jej to pudilo dále a šel tedy do Damašku. Tole prastaré hlavní město Syrie, asi 6 dní cesty severně od Jerusalema vzdálené, bylo dobře známo svým obchodem, průmyslem i náboženským. Za krulovládců Nera přišlo tam při jednom vzbouření asi 10 tisíc Židů najednou o život.

První zpráva o Damašku ve Starém Zákoně jest v 1. Mojž. 14, 15; 15, 2. Poloha tohoto města byla velice příznivá. Město bylo obklopeno velikými zahradami. Pro své krásné okolí bylo toto město od přicházejících sem národů z pouště od východu nazváno »rájem země«

nebo také »perlou východu«. V Novém zákoně jest známo hlavně tím, že tam byl obrácen Pavel. Ještě nyní na zadržané bráně mělské zdi ukazují okno, jímž jej křesťané pustili ven. Ulice »přímá«, kde Pavel bydlil, vede městem skoro přímo od západu na východ. V roce 635 upadlo toto město do rukou Arabů, v r. 1516 přišlo pod moc Turků, jimž ve svělové válce bylo vzalo. Nyní je to obchodní město, mající asi 300.000 obyvatel.

4. Čím byl Saul náhle zastaven? V. 3. (W. A. s. 88-90.)

5. V které době denní ukázalo se Pavlovi veliké světlo? Jak bylo jasné a odkud přicházelo? Skt. 26, 13.

6. Jak působil jas na Pavla a jeho průvodce? Co slyšel Pavel? Skt. 9, 4; 26, 14.

7. Jakou otázku dal Saul? Jakou odpověď obdržel? Skt. 9, 5.

8. Co znamená rčení: Tvrdof tobě proti oslnům se zpěchovali?

Těmito slovy se míní: 1. že dovedání odpor Saulův proti evangelium podobá se skulině proti oslnům, totiž, že odporem sám sobě připravuje utrpení, a 2. že od té chvíle bude mu těžší v tomto odporu setrvávali, totiž po tomto novém důkazu pro pravdu evangelia, jehož se mu dostalo zjevením se vzkříšeného Ježíše. Pán zne-možnil Saulovi další pronásledování, neboť je to těžké uhasiti řečavé uhlí lásky Boží.

9. Jaká myšlenka přišla Saulovi nejprve? Jakou určitou odpověď dal Ježíš? V. 6.

10. Jak zjevení působila na Saulovy průvodce? Co Saul shledal? V. 7. 8.

11. Jak se choval tři dni? V. 9.

12. Co učinil Pán, aby Saulovi pomohl? V. 10-12. (W. A. s. 92-94.)

13. Co namítal Ananiáš Pánu? Čeho se bál? V. 13. 14.

14. K čemu vyvolil Pán Saule? V. 15. 16.

15. Jak oslovil Ananiáš Saule, když k němu přišel? Jaké požehnání mu přinesl? V. 17.

16. Jaká změna nastala? Jaké pokroky činil Saul ve svých zkušenostech? Co jej k tomu přimělo? V. 18; 22, 16.
17. Co činil, aby se připravil na svou práci? Skt. 9, 19, 20.
18. Jaké pokroky činil? V. 21, 22; Gal. 1, 15—17. (W. A. s. 99.)

O s o b n í o t á z k y : Jsem-li opravdu obrácen jako Saul? Táži-li se denně: »Pane, co chceš, abych činil?« Poznal-li jsem svou povinnost, jsem-li ochoten plnit ji jako Saul?

—○○○—

13. úkol. — 25. prosince. Zač. sob. 16.05.

Opakování.

Otázky.

1. Kolik kapitol Skutků ap. obsahují úkoly tohoto čtvrtletí?
2. Kdo jest pisatelem Skutků? Jaká veliká událost se stala, když Ježíš 40 dní po svém vzkříšení byl mezi učedníky? Jak se stalo nanebevstoupení? Jaká zaslíbení dal Kristus svým následovníkům k jejich uklidnění a potěšení? Skt. 1.
3. Kde byli učedníci v den Letnic? Co se stalo? Jaký zvláštní dar provázal dar Ducha svatého? Skt. 2, 1—21.
4. Jaké důkazy uváděl Petr, že Ježíš jest skutečně Vykupitel? Jaký měl úspěch? Jak učedníci dosvědčovali lásku k sobě vespolek a k Bohu? Skt. 2, 22—47.
5. Co se dostalo chromému u dveří chrámových? Co zakusili Petr a Jan za tento vykonaný div? Skt. 3.
6. Jak kněží a starší snažili se zabrániti kázání evangelia? Jak Petr a Jan chovali se v pronásledování? Jakou vznešenou zásadu ukázali, hledě na poslušnost k Bohu a k vrchnosti? Skt. 4, 1—31.

7. Čím se provinil Ananiáš a Zafira? Jak tato událost působila na nevěřící a na mladou, rychle se vzímající církev? Skt. 5, 1—11.
8. Jak se šířilo evangelium po smrti Ananiáše a Zafiry? Jak Bůh chránil své služebníky a evangelium, když nepřátelsví kněží se přiosťřilo? Který člen vysoké rady zaslal se apoštolů, když byli před soudem a s jakým úspěchem? Co činili apoštolé, jakmile byli propuštěni? Skt. 5, 12—42.
9. Co bylo příčinou zvolení sedmi almužníků? Na jaké vlastnosti se u nich dbalo? Skt. 6.
10. Jaká falešná žaloba byla učiněna proti Štěpánovi? Jakého obsahu byla jeho obhajoba? Jak se k němu přiznal Bůh? Skt. 7.
11. Co činili věřící křesťané, když nastalo všeobecné pronásledování? Který ze sedmi almužníků kázal v Samaří a s jakým úspěchem? Co se praví o Šimonovi kouzelníkovi? Jaké naučení můžeme si vzíti z pokárání, které mu dal Petr? Skt. 8, 1—25.
12. Jak se stalo setkání Filipa s komorníkem? Jak Filipovi bylo usnadněno, aby tomuž muži kázal evangelium? Jaký výsledek mělo jeho kázání? Jak byl komorník pokřtěn? Skt. 8, 26—40.
13. Jak Kristus náhle skončil hrozné pronásledování skrze Saule? Jaké naučení nám plyne ze zkušenosti Saulovy? Skt. 9, 1—22.

—○○○—